

I wrote this text in 1988 for PROKA, the newspaper of the Royal Academy of Ghent, Belgium

Fotofest 88, Houston, Texas

De brochure die in mijn bus valt belooft veel; 783 fotografen in 64 tentoonstellingen, uitgesmeerd over een stad met ongeveer de oppervlakte van Oost-Vlaanderen. Er zijn foto's te bekijken in skyscrapers, gallerijen en beroemde universiteiten. Er is de Menil-collection; één van de grootste privé-musea ter wereld, en een Art-Dealers Fair; 41 gallerijen en instellingen van over de hele wereld die het werk van de fotografen die zij vertegenwoordigen, tonen en verkopen.

Dirk Braeckman en ikzelf besluiten eens te gaan kijken in Houston. Pan-Am zeult ons 22 uur lang van Brussel naar London naar New York en naar Houston. De Heer Solomon, een Texaan die ook in New York is opgestapt, biedt ons in Houston een lift aan naar ons Hotel. Solomon is vice-president bij Houston Jewelry en fotoamateer. Hij zaagt de ganse rit lang over zijn Leica's, zijn foto's, zijn diamanten en zijn Sation-wagen. Ik glimlach veel en zeg weinig. Solomon is een voorbeeld van southern hospitality. Dirk dommelt weg achterin. Gelukzak.

1 Downtown Houston from Highway 51

Ons hotel ligt vlakbij de 'Galleria', een reusachtig winkel-complex in het centrum van Houston. Als we echter 's anderendaags met een taxi naar het Warwick-hotel rijden, stellen we vast dat in Houston het woord 'centrum' een woord zonder betekenis is. Het Warwick is ook in het centrum, en toch moeten we ongeveer 30km afleggen om er te geraken. 's Namiddags huren we een auto. Het zal nodig zijn, want al de tentoonstellingen zijn ook in het centrum.

Het kost ons enige inspanning om traag en gedisciplineerd te rijden, zoals dat hier verwacht wordt.

Het Warwick is een duur en stijlvol hotel. Het herbergt de Meeting Place, een conferentiezaal waar je allerlei prominenten uit de fotowereld kan ontmoeten. Je moet je eerst aanmelden bij enkele koele, onvermumbare dames die de afspraken vastleggen. Eerst je naam op een wachtlijst, dan je beurt afwachten en dan één afspraak maken (In de loop van de volgende dagen zullen Dirk en ik dit systeem grondig ondermijnen).

2 Meeting Place at Warwick Hotel. Praten met Henry Brimmer uit San Francisco

We leren een heleboel mensen kennen; uitgevers, museumdirecteuren, gallerijhouders, schrijvers, fotografen. Konkrete voorstellen voor de nabije toekomst mag je nooit verwachten (agenda's zitten meestal vol voor de komende jaren) maar op langere termijn wordt er zeker rekening gehouden met je.

Leuk is ook fotografen te leren kennen. **Arthur Tress**, een belangrijke en invloedrijke New-Yorkse fotograaf en auteur van een donker en mysterieus

3 Dirk in gesprek met Arthur Tress

oeuvre, blijkt over een ontwapenende, cynische humor te beschikken. Tijdens de opening in de Menil collection loopt hij de Afrikaanse beelden te interviewen. 'Amerika hates me' vindt hij, en hij voelt zich wel goed bij de 'Belgian kids'. **Bruce Gilden** zijn humor is als zijn foto's; flashing, fast en full of energy. Iemand doet enigszins spottend over zijn ingeflitste foto's, en verwijst ernaar als 'shake, rattle and roll', maar Bruce laat het niet aan zijn hart komen.

George Krause is een schuchter iemand, niet zoals zijn exhibitionistische foto's doen vermoeden. De 61-jarige **Ed Van der Elsken** ziet er vitaal en jongensachtig uit, en hij is ieders lieveling.

4 Patrick Pagnano, Ed Van der Elsken en Bruce Gilden (v.l.n.r.) allen fotografen

Ed vraagt aan elke fotograaf: 'Are you a streetwalker too?' Op een keer schrijft Ed onder de naam Adriaan Monshouwer op het bord aan de Meeting place 'dag Adriaan', bij wijze van groet. 's Anderendaags prijkt de naam Dag Adriaan op het afsprakenbord. Reeds enkele mensen wachten op hun afspraak met Dag Adriaan, en enkele Houstondames zijn koortsachtig op zoek naar die man. **Duane Michals** is zeer gereserveerd en formeel. Hij leeft in een droomwereld.

8 Vader Marvins en zijn vrouw. Het werk van papa op de achtergrond.

5 Opening in The Menil. Pruskowski provokes me.

Veel van de Amerikanen die we ontmoeten vinden de situatie op het vlak van de creatieve fotografie in Europa veel interessanter dan in Amerika, maar ze vinden hun eigen infrastructuur wel beter. Er wordt ook veel meer en diepgaander over fotografie geschreven en de grote musea staan open voor dit medium. Ook verzamelaars en bijgevolg gallerijen, krijgen oog voor fotografie.

Allerlei prominenten hebben het tegen ons over de 'Belgische fotografie' die in Europa en Amerika een begrip schijnt te zijn. Men heeft het wel degelijk over 'Belgische' fotografie; buitenlanders interesseren zich niet voor kommunautaire kwesties. Voor ons Belgen is het echter een feit dat Brussel en Wallonië over een veel beter functionerende infrastructuur op het vlak van de fotografie beschikken in vergelijking met Vlaanderen.

6 Dirk speelt het grof.

Mensen als Alain D'Hooghe en George Vercheval tellen internationaal mee (ze zijn ook beiden in Houston op uitnodiging) en het is perfect normaal dat vooral Brusselse en Waalse fotografen hiervan profiteren. Zolang Vlaanderen niet beschikt over een

internationale promotiemachine zullen de fotografen het allemaal zelf mogen doen, of met hulp van Brusselse of Waalse instellingen, of met hulp van het buitenland. (Mijn werk hangt in Houston dank zij een Duits fototijdschrift). Dirk en ik moeten onze reis zelf bekostigen. Wij zijn de enige Vlamingen in Houston.

In contrast hiermee enkele feiten. Nederland heeft hier een grootse overzichtstentoonstelling met een historisch gedeelte en veel hedendaags werk. Het werk hangt in een prachtige ruimte in één van de universiteitsgebouwen en er is een juweeltje van een catalogus gedrukt. Bovendien heeft Kodak Nederland een en ander georganiseerd voor een delegatie fotomensen. Zweden, Finland, Noorwegen hebben hier allemaal tentoonstellingen lopen.

Het is toch niet te geloven dat prominenten uit Europa zowel als Amerika ons verzekeren dat ze binnenkort tentoonstellingen gaan inrichten over Belgische fotografie en dat Vlaanderen het ondertussen in Keulen hoort donderen.

Back to Houston. Af en toe is er overdag tijd om iets van de stad te zien of om tentoonstellingen te bezoeken. The Museum of Fine

7 Rent-a-car and sit-on-it.

Arts heeft een knappe kollektie hedendaagse fotografie. Een gallerij toont werk van Diane Arbus, uit een privécollectie afkomstig. Er is werk bij dat nooit voorheen werd getoond. Ik zie verder een leuke tentoonstelling over Rusland en een tentoonstelling met actuele New-Yorkse fotografie (o.a. werk van de Starn-twins, een één-eiige tweeling die het momenteel maakt in New York).

's Avonds zijn er openingen in de meest krankzinnige gebouwen; Citicorp, First City National Bank Building, Innova building, Marathon oil, Transco building, kortom, plaatsen waar het naar geld ruikt. De universiteits-kampussen moeten niet onderdoen qua grootsheid en de Menil-collection, ondergebracht in een reusachtig, gloednieuw gebouw, is adembenemend op alle vlakken. 30 Schilderijen van Magritte, het beste uit de Pop-Art, Afrikaanse en primitieve kunst, 450 foto's van Cartier-Bresson en 204 van Walker Evans.

Er gaan party's door op wilde plaatsen, vooral bij rijke advocaten in hun luxe-villa's. 'So you are from Belgium. Isn't it wild. We love to have artists in the house'. We komen ook op een party terecht bij de Marvins, een hele familie van commerciële fotografen die alle huwelijken en statieportretten van de streek maken, maar dan ook alle, en allemaal even kitcherig.

9 Tijdens een of andere duistere party.

Op een keer, tijdens één of andere party, moet ik een opdracht schrijven bij mijn werk in de Fotofestcatalogus van Martha, een bewonderaarster. Ik schrijf, bij gebrek aan inspiratie: 'To Martha from Martien'. Martha heeft nog een tweede catalogus van een vriendin, Susan, en of ik daar ook iets wil in schrijven. Ik doe dit met veel plezier. Achteraf realiseer ik mij dat ik in de tweede catalogus heb geschreven: 'To Susan from Martha'. Ik moet nog veel leren.

Maart 1988; Martien Van Beeck.

foto's:
2 Dirk Braeckman
1, 3, 4, 5, 6, 7, 9 Martien Van Beeck
8 Stacy Kirk

De voorpagina, pagina 5 en pagina 8 werden ontworpen en gerealiseerd door Kurt Dendooven, student fotografie.